

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Virtvs, Et Volvptas. Philostratus, in Apollonia. Descriptio XXX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

grā, pinguedine solutam. Taceo cerebrum crebra vibice peraratum, quod parum amplius tegi constat capillis, quam cicatricibus. Taceo pro breuitate ceruicis occipiti supinato scapularum adherere confinia. Taceo quia decidit honor humeris, decor brachijs, robur lacertis.

Taceo manus chiragricas, vinctis caraplastatum pannis, tanquam caestibus inuolutas: taceo, quod alaxum specubus hircosis, atque accescentibus latera captiua vallatus, nares

circumfidentium ventilata duplicis, An sancti peste funestat.

HA etenus de corporum imaginibus, nunc animorum simulachra videamus, quae maximè apparent in motibus, & affectibus. Extant in eo genere characteres Theophrasti, prudenter, & ingeniosè conscripti, è cuius, & ceterorum antiquorum sensibus, multos χαρακτήρας expressi, & latinitate, non vt interpres, sed vt orator donauit.

VIRTUS, ET VOLUPTAS.

Philostratus, in Apollonio.

Descriptio XXX:

Hἢ χρυσῶ τε κατεσκευασμένη, καὶ ὀφθαλμοῖς, ἐδὴ τὴν ἀλιπορφύρον, καὶ παρρησίας, καὶ χαίτης ἀναπλοκάμης, καὶ χρυσῶν ὀφθαλμῶν ὀμμάτων ἐστὶ δὲ αὐτῆ, καὶ χρυσῶν πέδιλων, γέγραπται γὰρ, καὶ τῶν εὐθέσσα: ἢ δὲ αὐτὴ πεπονηκίᾳ ἢ προσφερέῃ, ἄρα καὶ ἰδρώσα, καὶ ἰδρῶσιν ἀποκρίσῃ, καὶ ἀρετῆ, καὶ λιγῆ τὴν ἐδὴ τῆ, καὶ γυμνῆ δὲ ἀνὲρ φρονεῖτο, εἰ μὴ ἐγίνωσκα τὸ ἐν δηλείας εὐσχημοῦ.

ERA^T autem hæc quidem auro, monilibusque ornata, veste insuper purpurea, & oris pulchritudine nitens, comas præterea discriminatas, & varijs nodis alligata, & pictis supercilijs fulgens; aureos quoque calceos gestans, tumido incessu huic insultabat. Altera verò labore fessæ similis, aspectu horrida, macie quoque, & squalore confecta, nudis etiam pedibus, & simplici veste amicta, vt nuda etiam proditura, nisi quod in feminis decorum est, agnouisset.

ADVLATOR.

Expressus ex Athen. lib. 6. & alijs historicorum sensibus, nostro verò stylo donatus.

Descriptio XXXI.

Ascipite, iam quid ille turpiter, & luxuriosè fecerit in Malthinum (melius Malthinam dixerò) vitum diuitem, sed improbum, quem suum Alexandrum, imò Tozem solet appellare. Iacebat adolescens vino marcidus, in lectulo, qui (vt fert delicatorum ingenium) tumebat pluma, collucebat auro, flagrabat purpura. Duo cum isto aduatores hominem circumstant, in eum plusquā deceret, officiosi, nequissimo genere leuitatis: vnus pedes lydio, hoc est, delicatiss-

fimo panniculo impositos mollissimè titillabat, & identidem demissa ceruice suauiter osculabatur, dignos exclamans pedes, qui suis vestigijs rosas funderent, lactis, & mellis fontes aperirent. Alter manum propendentem è lectulo, & languidè, vt fit ab ebrijs demissam lenissimè demulcebat; δειὺ χάρη, Græcula assentatione frequenter appellans. Tertius, qui nemini in hac nequitia cedere volebat, diffusos per lacteam ceruicem citines, sinistrâ lenibat manu, dextrâ stibellum tenens, ex mirifico caudæ pauoninæ choriagio constatum abigebat muscas, ne quæ in domini caput inuolarent: sed tam bonus custos esse non potuit, quin vna, vt est bestiolarū importunissimum genus, ad corpus vsque iacentis penetraret: tum indignè factum clamant omnes, & queruntur impudentissimas esse

esse belluas, quibus non satis sit, homines pungeri: nisi Deorum sanguinem lambant. Hic tamen, qui cæteris, ut nequior, ita ingeniosior volebat videri, nonnihil animalculo condonandum esse censebat; rem audaculam fecisse, ceruicem illam roseam appetisse, quis non appeteret: inuolasse, non ut pungeret, sed ut oscularetur. Præclara oratio, sed nulla apud iratos, edictum sit in muscas, totis ædibus exterminantur: creatur inauditus antea magistratus, muscarum præfectus, cui ex officio incumbat, totis ædibus muscas expellere. Quid, cum noster hypobolymæus Alexander nuper se laborare fingeret ophthalmia, bonus ille parasitus hallucinabatur ad fercula, Alexandrinum puerum sibi poculum porrigentem non videbat.

Benè actum eum genere humano, sic turpissimus asætator fame, & siti periisset. Quoties ructantem, aut mingentem Dominum laudauit, quoties agròti saluam linxit, quoties febriculosi vomitum frustis esculentis vinum redolentibus, abundè profusum purcissimo ore excepit. Paruane ista parua sunt, si quod iter facienti accidit, commemoremus. Ad regis larus equitabat comes indiuiduus, cum cælo intendere se nubes, consecuta repente tonitrua, & conuscationes: tum ille, venerationis, ut videbatur plenus, conuersus ad Regem: & tu (inquit) proh magne Iupiter, sic tonas? Ad summum constans rumor est, eum aream destinasse, in qua templum ex manubijs adulatorijs est consecraturus: *Domino Deo; nostro*, & si quid amplius voluerit, Iphigeniam habet domi, filiam vnicam, & nubilem, cui virtas imposturus est, & ad noui Dei aram immolaturus.

AMBITIOSVS.

Ex D. Cypriano, epist. 2. l. 1.

Descriptio XXXII.

Quos honores putas esse, quos fasces, quam affluentiam in diuitijs? quam potentiam in castris: in magistratu purpureæ speciem? in Principatu licentiæ potestatem? malorum blandientium virus occultum est, & aridètis nequitiæ facies quidem læta, sed calami aris abstrusa illicebrosa fallacia: inquit quoddam veneni, vbi in lethales succos

dulcedine aspersa callidate fallendi, sapore medicato poculum videtur esse, quod sumitur: vbi eporaueris, perniciem hauista graffatur: quippe illum vides, qui amictu clariore conspicuus fulgere sibi videtur in purpura, quibus hoc sordibus emit, ut fulgeat? quos arrogantium fastus prius pertulit? quas superbas fores matutinus saluator obsedit? quotiennium contumeliosa vestigia, in clientum cuneis antè præcessit, ut ipsum etiam salutarum comes postmodum pompa pro ederet, obnoxia non homini, sed potestati: neque enim coli moribus meruit ille, sed fastibus: horum denique videas exitus turpes, cum anceps temporum palpator abcessit, cum priuati larus nudum desertor affecla fœdauit, tunc lacerata domus plagæ conscientiam feriunt, tunc rei familiaris exhaustæ damna noscuntur; quibus, redemptus fauor vulgi, & caducis, atq; inanibus votis, popularis aura questita est.

SVPERBVS.

Expressus ex Suetonij Caligulæ,
& cæteris.

Descriptio XXXIII.

Videte, si placet hominem, moriar, ni totus ex fastu, atque arrogantia, & iniquissimo genere superbiæ conflatus est. Hic est, qui Imperium orbis terrarum, suo supercilio, ut Atlante cœlum niti putat: nec iam meminuit, quod homo sit ex argilla, & luto fictus: quinimò, se ex astris lapsum putat, & qui incertos habet parentes in terris, originis suæ principium rē petit è cælo. Cernite, quo se iactat in cœlo: quibus nos intuetur oculis? qua voce, si modo loquitur omnes præ se contemnit. Anima quæritis, ut modò depictas, gemmatasq; indutus penulas, manuleatus, & armillatus, in publicum procedat: modò sericatus, & cycladatus obabulet: modò in crepidis, vel cothurnis, modò in specularia caliga, nūnquā loco muliebri prodeat, plerumq; verò aurea barba fulmen tenens, ac fuscinam, aut caduceū, Deorū insignia, sese insolentius ostendit: hic cæteros homines præ se mures, aut mulcas, aut culices esse arbitratur: si quis eū leuissimè populerit, si tetigerit, si minimo verbo se

luspū-